

Kaffevisa

SVENSK FOLKMELODI

1. Av allt det go - da, som man för-tär bland
al - la jor - dis - ka dryc - ker, ju kaf - fe - tä - ren den
bäs - ta är, den sking - rar män - ni - skans nyc - ker. Den
styr - ker kroppen, den li - var sjä - len. Den känns från hjäs - san, ja
ned i hä - len! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

2. När hösten kommer med blåst och snö,
när våren börjar sin väta,
då blir till lynnet man kärv och slö,
man blott vill sova och träta.
Ja, man är ruskig i hela kroppen,
men då finns hälsan i kaffekoppen.
Halleluja! Halleluja!

3. När färska nyheter mände tas
från stadens hundrade kanter,
man på ett litet honett kalas
ser sina vänner och tanter.
Vid kaffebordet man gör sitt bästa
med fantiserande om sin nästa.
Halleluja! Halleluja!

Mauritz Cramaer